

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ชาตเกิดปัจจุบันของลูกคือชาตเกิดที่มีคุณค่าที่สุด ชาตเกิดนี้เป็นชาตเกิดที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ และกลายเป็นเทพจากมนุษยธรรมดา
- คำถาม:** ผู้ที่เรียกตนเองว่าเป็นลูกของพระเจ้านั้นมีคุณธรรมหลักอะไร?
- คำตอบ:** พวกเขาอยู่ด้วยกันเหมือนน้ำมันและน้ำตาล พวกเขาไม่เคยเป็นเหมือนน้ำเกลือ มนุษย์ที่มีสำนึกที่เป็นร่างเฝ้าแต่พูดถึงสิ่งที่ผิด และยังคงต่อสู้บราและทะเลาะเบาะแว้งกัน ลูกๆ ต้องไม่มีนิสัยเช่นนั้น ที่นี้ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก

โอมซานติ ก่อนอื่นพ่อพูดกับลูกๆ ว่า ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ไม่ว่าจะมีการกล่าวใดๆ ในกิตะ ฯลฯ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดคือคัมภีร์ของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อพูดความรู้ให้แก่ลูกๆ ท่านพูดความรู้อะไร ท่านพูดความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก นั่นคือความรู้ของละคร นี่คือการศึกษาวรรณคดีและภูมิศาสตร์ ไม่มีใครในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาที่ศึกษาประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ พวกเขาไม่แม้แต่จะพูดสิ่งนั้น ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาซึ่งศึกษาคัมภีร์ พ่อไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ใดก่อนที่จะพูดความรู้กับลูก ท่านทำให้ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษยธรรมดาด้วยการศึกษา นี่ลูกมาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นเทพจากมนุษยธรรมดาลูกคือมนุษย์และพวกเขาก็เป็นมนุษย์ด้วย ผู้คนร้องเรียกหาพ่อ โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา ลูกรู้ว่าเหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์และมนุษย์ที่เหลือทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ผู้ที่เคารวเบื้องหน้าเทพทั้งหลาย พวกเขาคิดว่าตนเองไม่บริสุทธิ์และเหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์ แต่เหล่าเทพกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร ใครทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ดังนั้นพ่อจึงอธิบายว่า พิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ มีความเพียรพยายามในสิ่งนี้ อย่าได้มีสำนึกที่เป็นร่าง ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและชั้นสสารก็คงอยู่ภายในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณจะนำชั้นสสารที่ดีและไม่ดีไปด้วย เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่าเวลานี้จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีใครรู้จักดวงวิญญาณของตนเอง หนทางของความมืดเริ่มต้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น จากนั้นทุกคนก็ได้กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบาย เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกได้มาหาใคร ลูกไม่ได้มาหาผู้นี้ พ่อได้เข้ามาในผู้นี้ นี่คือชาตเกิดสุดท้ายที่ไม่บริสุทธิ์ในหลายต่อหลายชาตเกิดของเขา ชาตเกิดมากมายเป็นประเภทไหน ? ลูกเคยได้รับการบอกแล้วว่าเป็นเวลาครั้งวงจรที่มีชาตเกิดที่บริสุทธิ์ และอีกครั้งวงจรที่มีชาตเกิดที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน บราห์มาไม่ได้เรียกตนเองว่าเป็นเทพหรือพระเจ้า มนุษย์เชื่อว่าประชาธิปไตยบราห์มาเคยเป็นเทพ เหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่า ขอคารวะต่อบราห์มเทพ พ่ออธิบาย บราห์มาผู้ที่เคยไม่บริสุทธิ์ได้กลับมาบริสุทธิ์ในชาตเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาตเกิดของเขา จากนั้นก็กลายเป็นเทพ ลูกคือบราห์มาภุมารและภุมารี ลูกคือบราห์มิน บราห์มาเองก็เป็นบราห์มินด้วย ใครเรียกท่านว่าเทพ บราห์มาเป็นบราห์มินไม่ใช่เทพ แม้ว่าบราห์มาผู้นี้จะกลับมาบริสุทธิ์ เขาก็ยังไม่ลูกเรียกว่าเป็นเทพ จนกว่าเขาจะกลายเป็นวิษณุ ซึ่งหมายถึงลักษมีและนารายณ์ ลูกคือบราห์มิน ก่อนอื่นพ่อทำให้ลูกเป็นบราห์มินจากที่เป็นศูทร จากนั้นพ่อก็ทำให้ลูกเป็นเทพจากบราห์มิน ชาตเกิดปัจจุบันของลูกนี้เป็นชาตเกิดที่มีค่ามากที่สุด แม้ว่าจะมีความทุกข์ทรมานจากกรรม พ่อพูดว่าเวลานี้จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าแต่จดจำฉันผู้เป็นพ่อ บาบของลูกสามารถได้รับการปลดปล่อยเมื่อลูกมีการฝึกฝนสิ่งนี้เท่านั้น บาบของลูกไม่สามารถได้รับการปลดปล่อยด้วยการคิดว่าตนเองเป็นผู้ที่มีร่างกาย ดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างไม่ใช่บราห์มิน เมื่อพวกเขามีร่างกายเท่านั้นพวกเขาจึงได้กลายเป็นบราห์มิน จากนั้นก็เป็นเทพและศูทร ฯลฯ ใช้ความเพียรพยายามที่จะจดจำพ่อ สิ่งนี้เรียกว่าโยคะที่ง่ายตายเช่นกัน พ่อพูดว่าโยคะนี้ง่ายตายมากลูกบางคนก็มีประสบการณ์ว่าเป็นสิ่งที่ยากมาก ลูกลิ้มพ่อช้าแล้วช้าเล่าด้วยการกลับมา มีสำนึกที่เป็นร่าง มันใช้เวลาที่จะกลับมา มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ยังเป็นไปไม่ได้สำหรับลูกที่จะกลับมาแน่นอนในการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอ ไม่เลย หากลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกแล้ว ลูกจะไม่สามารถอยู่ในร่างปัจจุบันของลูกได้ เมื่อลูกๆ ดวงวิญญาณได้กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกก็กลายเป็นแสงและลูกก็จากร่างในทันที ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ไม่สามารถที่จะคงอยู่ในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ได้ ไม่ใช่वादาดานี้ได้ผ่านไปแล้ว เขาก็ยังพูดด้วยเช่นกันว่าต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากในการจดจำระลึกถึง ด้วยการกลับมา มีสำนึกที่เป็นร่างที่ลูกเฝ้าแต่บราและทะเลาะเบาะแว้งกัน และมีคำพูดผิดๆ พวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องกัน แล้วก็จะไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นกับดวงวิญญาณ ด้วยสำนึกที่เป็นร่างเท่านั้นที่มีความสับสนเกิดขึ้น เวลานั้นลูกๆ ต้องกลับมา มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เช่นที่เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ด้วยกันเหมือนน้ำมันกับน้ำตาล ดังนั้นลูกเช่นกันก็ต้องอยู่ด้วยกันเหมือนน้ำมันและน้ำตาล อย่าได้กลายเป็นเหมือนน้ำเกลือ มนุษย์ที่มี

สำนักที่เป็นร่างก็พูดแต่สิ่งที่ผิดและเฝ้าแต่บราและทะเลาะเบาะแว้งกัน ลูกๆต้องไม่มีนิสัยเช่นนั้น ที่นี้ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเพื่อที่จะกลายเป็นเทพ ลูกต้องไปถึงสภาพที่เหนือบงกรรมของลูก ลูกเข้าใจว่าร่างกายของลูกและโลกนี้เก่าแล้วและตาโมประธาน ลูกควรจะมีการวางเฉยต่อสิ่งที่เก่าและความสัมพันธ์เก่า ละทิ้งทุกประเด็นที่เกี่ยวกับสำนักที่เป็นร่าง พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอแล้วบาปของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อย ลูกๆ มากมายสอบตกในการจดจำระลึกถึง พวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่ฉลาดอย่างมากในการอธิบายความรู้ แต่พวกเขาจำเป็นต้องทำความเข้าใจพยายามอย่างมากที่จะมีการจดจำระลึกถึง นี่คือการสอบที่สำคัญ ผู้ที่เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เก่าแก่เป็นเวลาวงจรที่สามารถเข้าใจประเด็นเหล่านี้ได้ ผู้ที่ไปสู่นทางของความเลื่อมใสศรัทธาภายหลังก็จะไม่เข้าใจมากนัก พอเข้ามาในร่างนี้และพูดว่า พ่อมาทุก 5,000 ปี พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อเล่นบทบาทของพ่อในละครนี้ นี่คือนิยามบรรจบพบกันเดียวกัน สงครามอยู่เบื้องหน้า ละครนี้เป็นละครของ 5,000 ปี จะเกิดอะไรขึ้นหากวงจรยังคงเหลืออีก 40,000 ปี พวกเขาพูดว่าแม้ว่าพระเจ้าจะมา พวกเขาก็จะไม่ละทิ้งหนทางของคัมภีร์ พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าพระเจ้าใดจะมาหลังจาก 40,000 ปี บางคนก็เชื่อว่าพระเจ้ากฤษณะจะมา เมื่อลูกก้าวต่อไป ชื่อของลูกจะได้รับการประกาศเกียรติคุณ อย่างไรก็ตามลูกต้องมีสภาพนั้นด้วยเช่นกัน ลูกต้องมีชีวิตอยู่กันด้วยความรัก ลูกคือลูกๆของพระเจ้า ลูกได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า ลูกพูดว่าพวกเรากำลังช่วยบาปที่จะทำให้บาร์ตริสทุทิจากไมบิรสุทธี บาบาวงจรเราได้มีสำนักเป็นดวงวิญญาณทุกวงจรรด้วยการทำตามศรัทธาของท่านและพวกเราก็ได้ปลดปล่อยบาปด้วยพลังโยคะ พลังโยคะคือพลังของความเยิบสงบ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างพลังของความเยิบและพลังของวิทยาศาสตร์ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะได้รับนิมิตมากมาย ลูกหลายคนเคยได้นิมิตในตอนเริ่มต้นและเล่นบทบาทนั้น วันนั้นพวกเขาไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกแล้ว มายาได้กินพวกเขาแล้ว เมื่อลูกไม่ได้อยู่ในโยคะ มายาก็กินลูก เมื่อลูกๆรู้ว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ลูกควรก็ควรศึกษาอย่างมีระเบียบวินัย มิฉะนั้นลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำมากและต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมากเช่นกัน พวกเขาร้องเพลง ฉันเคยเป็นคนบาปมาหลายต่อหลายชาติ อาณาจักรของราวันไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ดังนั้นจะมีการกล่าวถึงกิเลสใดๆได้อย่างไร นั่นคืออาณาจักรที่ปราศจากกิเลสอย่างแท้จริง นั่นคืออาณาจักรของราม และนี่คืออาณาจักรของราวัน ทุกคนในเวลานี้ตาโมประธาน ลูกแต่ละคนควรตรวจสอบสภาพของตนเอง ถามตนเองว่าฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อนานแค่ไหน? ฉันได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากเท่าไร? สิ่งหลักคือการตรวจสอบตนเองเพื่อจะดูว่าลูกไม่ได้มีข้อบกพร่องใดๆภายในตนเอง อาหารและเครื่องดื่มของฉันเป็นเช่นไร ฉันได้พูดเกี่ยวกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์หรือไม่? ฉันพูดโกหกโดยไม่จำเป็นระหว่างวันหรือไม่? บางครั้งลูกก็ต้องพูดโกหกเพื่อการหาเลี้ยงชีพของร่างกาย เมื่อมนุษย์ทำทานพวกเขาก็เชื่อว่าบาปของเขาคouldได้รับการปลดปล่อย เมื่อใครบางคนทำกรรมดีพวกเขาก็ได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้น เมื่อใครบางคนเปิดโรงพยาบาล เขาก็จะได้รับพลานามัยที่ดีในชาติเกิดต่อไป หากใครบางคนสร้างวิทยาลัย เขาก็จะสามารถศึกษาเล่าเรียนได้เป็นอย่างดี แต่เขาจะไถ่บาปของเขาได้อย่างไร? สำหรับสิ่งนั้นแล้วพวกเขาจะไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคา เมื่อใครบางคนบริจาคเงินหรือให้ทานเขาก็จะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไปของเขา แต่ไม่ใช่เรื่องที่บาปของเขาคouldได้รับการปลดปล่อยบาปด้วยสิ่งนั้น นั่นเป็นเพียงการให้และรับทรัพย์สมบัติ หากมีการให้ในนามของพระเจ้า แล้วพระเจ้าก็ได้ให้ผลรางวัลชั่วคราวสำหรับสิ่งนั้น ที่นี้ลูกต้องกลับมาบิรสุทธี ไม่มีวิธีการใดสำหรับลูกที่จะกลับมาบิรสุทธีนอกจากการจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้ที่บิรสุทธีจะไม่สามารถอยู่ในโลกที่ไม่บิรสุทธีได้ ผู้คนให้ทานทางอ้อมในนามของพระเจ้า พระเจ้าพูดว่า เวลานี้พ่อมาเป็นการส่วนตัวเพื่อให้ลูกบิรสุทธี พ่อคือผู้ประทาน พ่อให้การตอบแทนแก่ลูกถึงสิ่งที่ลูกให้กับพ่อ พ่อไม่ได้เก็บสิ่งใดไว้เพื่อตนเอง อาการเหล่านี้ ฯลฯ สร้างขึ้นมาเพื่อลูกๆ ชันยาสซีได้สร้างพระราชวังที่ใหญ่โต ฯลฯ เพื่อพวกเขาเอง ที่นี้ชีพบาบาไม่ได้สร้างสิ่งใดเพื่อตัวท่านเอง ท่านพูดว่าเพราะลูกให้และรับโดยตรง พ่อจึงให้ผลตอบแทนของสิ่งนั้นแก่ลูกในโลกใหม่ถึง 21 ชาติเกิด ไม่ว่าเงินใดที่ลูกให้มาก็ลูกใช้ไปเพื่อลูกๆ พ่อคือผู้ประทานในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา และพ่อก็เป็นผู้ประทานในเวลาเดียวกันด้วยเช่นกัน นั่นเป็นทางอ้อม ในขณะที่นี่คือทางตรง บาบาวพูดว่าไม่ว่าลูกจะมีเงินมากแค่ไหน จงใช้เงินนั้นเพื่อเปิดศูนย์ และให้ประโยชน์ผู้อื่น พ่อก็เปิดศูนย์ด้วยเช่นกัน ลูกๆ คือผู้ที่ให้ และพ่อก็ช่วยลูกๆ พ่อไม่ได้นำเงินทองไปด้วย พ่อมาและเข้ามาในร่างของผู้นี้ เพราะเขาพ่อจึงทำงานของพ่อเสร็จสิ้น พ่อไม่ได้ไปสวรรค์ ทั้งหมดนี้เป็นไปเพื่อลูกๆ พ่อคืออะโบคตา (ผู้เดียวที่ปราศจากประสบการณ์) พ่อไม่ได้รับสิ่งใดและพ่อก็ไม่ได้พูดว่าจงการะแทบเท่าของฉัน พ่อคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังที่สุดของลูกๆ ลูกก็ยังเข้าใจด้วยว่า ท่านคือแม่ของลูก พ่อของลูก เป็นทุกสิ่งของลูก ท่านไม่มีตัวตน ลูกจะไม่มีวันพูดถึงกูว่าเขาคือ แม่และพ่อของลูก กูคือกู และครูก็คือครู ในขณะที่ลูกเรียกผู้นี้เป็นทั้งแม่และพ่อ พ่อพูดว่าพ่อมาเพียงครั้งเดียวในทุกวงจร ลูกฉลองชีพแจนตีทุก 12 เดือน อย่างไรก็ตามชีพบาบาเมื่อไรและท่านทำอะไรเมื่อท่านมา ไม่มีใครรู้ พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งหน้าที่การงานของบราห์มา วิษณุ และชังการ์ เพราะพวกเขาได้นำชีพบาบาออกไปจากด้านบนของภาพสัญลักษณ์นั้น ชีพบาบาคือคาร์รันคาราวันฮา ท่านแสดงการกระทำผ่านบราห์มา ลูกๆ ก็ยังรู้ด้วยว่าบาบาเข้ามาในร่างของผู้นี้ได้อย่างไร และแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่จะต้องทำในทางปฏิบัติ

ท่านยังบอกผู้นี้ด้วยว่าลูกต้องทำเช่นนี้ด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี จดจำพอและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง เช่นที่ดวงวิญญาณของผู้เดียวนั้นพูด ผู้นี้ก็พูดว่า พ่อก็จดจำชีพบาบาเช่นกัน ราวกับว่าบาบาอยู่กับพ่อ เวลานี้สติปัญญาของลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลกลใหม่ ดังนั้นพฤติกรรม อาหารและเครื่องดื่มของลูกควรเปลี่ยนไป ลูกต้องละทิ้งกิเลส ลูกต้องเปลี่ยนแปลงตนเองที่นี้ ลูกแต่ละคนจะถือกำเนิดในครอบครัวที่สูงส่ง เมื่อลูกจากร่างตามที่ได้เปลี่ยนแปลงตนเองไปมากแค่ไหน ครอบครัวก็ยังตามลำดับกันไปด้วย ที่นี้ด้วยเช่นกัน บางคนเป็นของครอบครัวที่ดีมาก พี่น้องสี่ถึงห้าคนอยู่ด้วยกันและไม่เคยทะเลาะกันเลย เวลานี้ลูกๆเข้าใจว่าลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะที่ซึ่งความตายไม่สามารถกินลูกได้ ไม่มีเรื่องของความกลัว ที่นี้ความกลัวยังคงเติบโตมากขึ้นเรื่อยๆในแต่ละวัน ลูกจะไม่สามารถออกไปข้างนอกได้ ลูกรู้ด้วยว่าแทบจะไม่มีใครศึกษาเล่าเรียนความรู้นี้ บางคนก็สามารถเข้าใจอย่างดีมากจนกระทั่งเขียนลงไปว่าเป็นสิ่งที่ดีมาก ลูกๆ เช่นนั้นก็จะมาอย่างแน่นอน อาณาจักรต้องมีการก่อตั้ง มีเวลาเหลืออยู่เพียงเล็กน้อย พ่อให้คำยกย่องมากมายแก่ลูกๆ ผู้เพียรพยายามที่จะแข่งขันกันในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ประเด็นหลักคือการจดจำระลึกถึง ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่ปัญหิเกาห์ทั้งหมดของลูกได้รับการสะสาง ลูกๆบางคนเขียนถึงบาบา และพูดว่า บาบา ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลามากเท่านี้ทุกวัน แล้วบาบาก็คิดว่าผู้้นั้นคือผู้เพียรพยายามที่ยิ่งใหญ่ ลูกต้องทำความเพียรพยายาม เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่าอย่าได้รบราหรือทะเลาะกัน นั่นคือ การกระทำของสัตว์ การรบราและทะเลาะกันคือสำนึกที่เป็นร่าง ลูกได้ประณามชื่อของพ่อด้วยสิ่งนั้น มีคำกล่าวสำหรับพ่อว่าใครก็ตามที่ประณามสตรูไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางได้ อย่างไรก็ตามเหล่าสาธุก็ได้ใช้สิ่งนั้นกับตนเอง ผู้หญิงต่างหวาดกลัวการถูกสาป เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกกำลังรับฟังเรื่องราวที่แท้จริงของความเป็นอมตะ ลูกพูดว่าพวกเรามายังพาทซารานี้เพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพของศรีลักษมีและศรีนารายณ์ ไม่มีคำกล่าวเช่นนี้ที่อื่นใด เวลานี้พวกเราต้องกลับบ้าน ความเพียรพยายามหลักที่จำเป็นสำหรับสิ่งนี้คือการจดจำระลึกถึง ลูกไม่เคยมีการจดจำระลึกถึงมาเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึงในชาติเกิดเดิมนี่ นี่คือการเพียรพยายามที่ลูกต้องทำ ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึงและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง อย่างไรก็ตามหากลูกแสดงการกระทำที่เป็นบาปใดก็จะได้รับการลงโทษถึงหนึ่งร้อยเท่า ลูกต้องทำความเพียรพยายามและก้าวหน้า ดวงวิญญาณคือผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนผ่านร่างกายและกลายเป็นนักกฎหมายหรือศัลยแพทย์ สถานภาพของลักษมีและนารายณ์สูงส่งอย่างยิ่ง ภายหลังลูกจะได้รับนิมิตมากมาย ลูกคือบราห์มินที่สูงส่งผู้ที่เป็นของสกุลที่สูงสุด ลูกคือ ผู้ที่ถือธงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกยังเคยได้ยินความรู้เมื่อวงจรที่แล้วด้วย ลูกกำลังรับฟังความรู้ในอีกครึ่งหนึ่ง ลูกประกาศสิทธิในสถานภาพด้วยการรับฟัง ต่อมาความรู้นี้จะหายไป คัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงตรวจสอบตนเองและถามว่า: ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อนานแค่ไหน? ฉันได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากแค่ไหน? มีข้อบกพร่องใดๆในตัวฉันหรือไม่? อาหาร เครื่องดื่ม กิจกรรม และพฤติกรรมของฉันสูงส่งหรือไม่? ฉันพูดเกี่ยวกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์หรือไม่? ฉันพูดโกหกหรือไม่?

2. เพื่อเพิ่มชาร์ทของการจดจำระลึกถึงของลูก จงฝึกฝนที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพี่น้องเพศชาย อยู่ห่างไกลจากสำนึกที่เป็นร่าง หาเวลาที่จะทำให้สภาพของลูกมั่นคงและสม่ำเสมอ

พร: ขอให้ลูกได้รับพร “ลูกเป็นเช่นเดียวกัน” โดยทำให้เวลาใกล้เข้ามาด้วยสภาพที่หัดเทียบกับพ่อ ในการทำให้จิตสำนึกใด ๆ ของ “ฉัน” จบสั้น หมายถึงการอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่หัดเทียบกับพ่อและทำให้เวลาใกล้เข้ามา เมื่อลูกมีความรู้สึกของความเป็นเจ้าของของร่างกายของลูกหรือทรัพย์สินสมบัติในครอบครองใดๆ ก็จะมีเปอร์เซ็นต์ในความหัดเทียบกับเปอร์เซ็นต์นั้นหมายถึงข้อบกพร่อง ผู้ที่มีข้อบกพร่องเช่นนั้นจะไม่สามารถกลับมาสมบูรณ์พร้อมได้ เพื่อที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อม จงอยู่อย่างหลอมรวมอยู่ในความรักต่อพ่อ เมื่อหลอมรวมอยู่ในความรักอย่างสม่ำเสมอ ลูกจะสามารถทำให้ผู้อื่นหัดเทียบกับตัวลูกเองและหัดเทียบกับพ่อ บัพาดาให้พรกับลูก ๆ ที่น่ารักของท่านซึ่งอยู่อย่างหลอมรวมในความรักด้วยพร “ขอให้ลูกเป็นเช่นเดียวกัน”

คติพจน์: ให้ความเคารพต่อความคิดเห็นของกันและกันและประวัติของลูกก็จะดี

***** โอม ชานติ *****